PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre. . . 1'50 »

ESPANYA

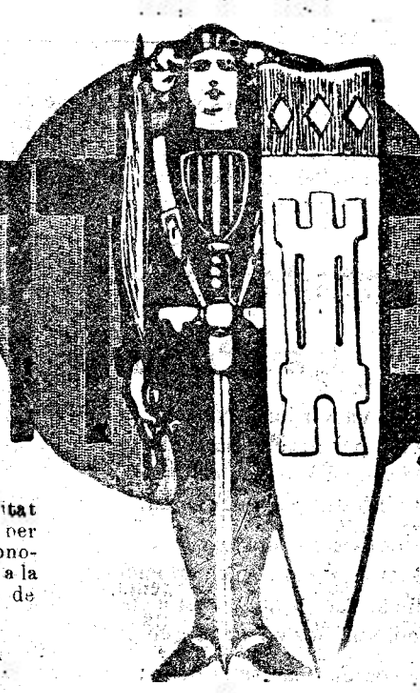
Any . . . . . 7 ptes.

AMERICA

Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS a preus convencionals.

BALLUARD SITGES

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya, i el de l' unitat d' Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l' autonomia i espontanietat socials, la de l' universalitat que porta a la constitució de potencise mondials, se resolen en una fórmula de armonia qu' és la FEDERACIO ESPANYOLA.

F. PRAT DE LA RÍBA

«La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII El Nacionalism polític».)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessan amb els obstacles i cauen dins el fanc de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l' atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els ferments i l' essencia de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de zivilització i cultura d' un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer Congrés de Govern Municipal).

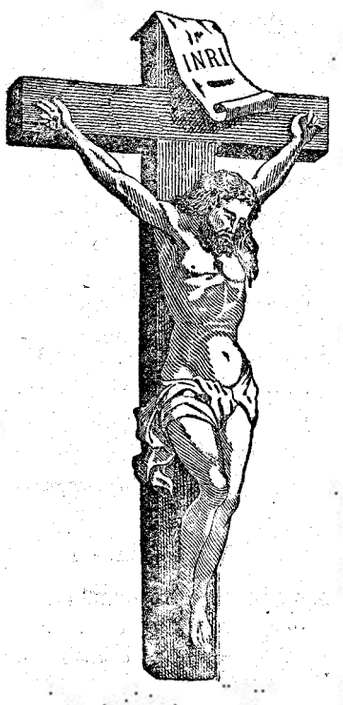
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CARRER DE LES PARELLADAS, NÚMERO 9.

Telefon n.° 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors.

No 's retornen els originals.

Any XV — Sitges, 1.er de Maig de 1915 — Núm. 708

LA SENYORA

D.ª Teresa Domingo i Poch de Ferret

morí el dia 27 d'Abril de 1915, a la edat de 53 anys

(E. P. D.)

Son afligit espós, Francesch Ferret Puig; fills, Josepha, Mercé, Francesch (ausent), Antonia i Teresa; fills polítichs, Manel de la Gándara i Sabater i Antòn Company Hill; nets, germans, germans polítichs, nebots i demés parents i la rahó social *Gándara i Carbonell*, tenen el sentiment de comunicar tan sensible perdua, esperant que se serviran tenirla present en les seves oracions.

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

EMPRÈSTIT

SUSCRIPCIÓ PÚBLICA DE 6,619 OBLIGACIONS

amortitzables, de 500 pessetes cada una, al 4 i mitg per 100 anúal, amb cupó trimestral del

EMPRÉSTIT DE 15.000.000 DE PESSETES

amb destinació a OBRES, SERVEIS PÚBLICS i ESCOLES contret amb subjecció a l'Estatut de la Mancomunitat Catalana, aprovat per Reial decret de 26 de març de 1914

GARANTÍA : La del patrimoni de la Mancomunitat i, subsidiariament, el de les quatre Diputacions Catalanes

PREU D' EMISSIÓ : 85 per 100

menys l'import per concepte d'interessos corresponents al mes de juny

La totalitat d' aquest Empréstit ve destinada a **obres, serveis públics i Escoles**, d' acord amb la següent proporció, aprovada per l' Assamblea de Mancomunitat el 5 de novembre de 1914 : 7.000 000 per a la construcció de **camins, carreteres, ponts** i altres fins de **viabilitat;** 2.500,000 per a la instal·lació o rescat de xarxes telefòniques; 2.500,000 amb destinació a **obres hidràuliques** o de **sanejament;** 2.000,000 per a edificis destinats a **assistencia a dements pobres**, i 1.000.000 per a **biblioteques i escoles.**

El cupó d' aquestes obligacions es pagarà per trimestres vençuts, el 31 març, 30 juny, 30 setembre i 31 desembre.

Aquestes 6.619 porten com a primer cupó el de venciment de 30 de setembre de 1915 corresponent al trimestre que comença el dia primer de Juliol. Per tant, en la liquidació al suscriptor, li serán bonificades, pessetes 1'875 per cada títol adjudicat en concepte d' interessos pel mes de juny, a rahó del 4 1/2 per 100 aunal.

Les dites obligacions són amortizables, amb la totalitat de l' Empréstit, per sorteigs semestrals, en el terme de 50 anys, a comptar des de 1920.

La suscripció pública tindrá lloc el dia 15 de Maig, de les nou del mati a les sis de la tarda

al departament d' Hisenda de la Mancomunitat de Catalunya, en el Palau de la Generalitat, a Barcelona, i a les cases dels banquers de Catalunya, baix les següents

Condicions

Es pagarán pessetes	50	el dia 15 de maig, en l'acte de la suscripció, i
»	375	el dia 1.er de juny, contra entrega dels títols adjudicats.
Total pessetes	425	equivalent al 85 per 100, tipu d'emissió.
A deduir »	1'875	per interessos del mes de juny.
Líquid pessetes	423'125	per títol.

Si en la suscripció pública fos demanada major quantitat d' obligacions de les 6.619 que s' ofereixen, es procedirá a prorrateig, deixant d' adjudicarse les fraccions inferiors a mig títol.

El resultat definitu de la suscripeió es farà públic des dels diaris de les quatre capitals de les provincies de Catalunya.

Aquestes obligacions seràn cotitzades oficialment en la Borsa de Barcelona.

Les "obras magnas" d' En Mitjans i els "adoquins" d' En Juliá

No 's tracta, encara que ho sembli, del títul que pugui ostentar qualsevol sarsuela del "género chico"; ni tampoc del de cap película cinematogràfica de les que fan riure al públic, si no li fan fàstic o llàstima, com succeeix moltes vegades. Es tracta, senzillament, de constatar dos fets ocorreguts recentment, que convé no passin desapercebuts dels que s' interessen per la bona administració del poble, pels punts de concomitancia o de relació directa que pugui tenir l' un amb l' altre—per més dissimulats que estiguin.

Mes, avans d' entrar en materia, sigui'ns permès prologar una mica, a l' objecte de preparar millor el terreno:

Qui, al presenciar per primera vegada una de les sessions ordinaries que setmanalment celebra la nostra Corporació municipal, tingués la dissort de que aquell dia el regidor de la *oratoria persuasiva* etzivès alguna de les xafarranxeries verbòrrees amb que tot sovint aburreix als circumstants, a ben segur que's faría creus de la paciencia aparentada pels demés senyors que formen el Consistori, suposant-los-hi una extraordinaria patxorra al veure'ls aguantar sense arborar-se d'engunia el devassall de disbarats i tonteries que surten de aquella boca. Mes, per poques altres vegades que actués de testimoni en aital acte, es convencería de l'equivoc en que estava, doncs compendría que, sobre tot pels regidors de la majoría, els atacs de xerrameca que tot sovint li agafen a l' ex socialero, al capdevall no constitueixen altra cosa que un entreteniment, una distracció, un passatemps com qualsevol altre, que ni are ni mai podràn esser presos en serio per qui tingui quatre dits de seny i sentit comú.

Per això quan, com dijous de la setmana passada, en un furiós *arranque verbórric* dels séus, va empèndreseles desenfrenadament pel camí de les *obras magnas* al condoldre's de que 'l Sr. Querol, digne President de la Comissió de Hisendá, sempre surti a parar els peus de tot aquell qui a dintre la Casa de la Vila intenta propassarse gastant més de lo que's pod, la majoria dels seus companys de Consistori el deixen descapdellar amb tota tranquilitat, demostrant no ferlo-hi fret ni calor cap de les paragrafades que tan desatinada i vertiginosament els estubega.

I els hi sobra la raó, al comportarse de semblant manera; perque ¡ben posats estarien si haguessin de pendre's massa en serio segons quines espatotxades!

Consideri's, si no, per aquesta mostra:

En opinió del senyor Mitjans, des que a la Casa de la Vila governen els elements d' Acció Administrativa, l' Ajuntament no ha realitzat cap *obra magna*, cap millora o solemnitat pública d' aquelles que, segons ell, fan passar a la posteritat el nom dels regidors que contribueixen a que's porti a efecte. La construcció del magnific edifici destinat a Hospital; la del passeig Benaprés; la de la caseta de Salvament de Naufregs; la de uns 1.000 metros de clavegueram per a sanejar la població; la explanació del nou camí del Cementiri; la rectificació i allargament en una gran extensió del Passeig de la Ribera i del pont sobre la Riera Xica; la instal·lació del Telefon; la urbanització de la platja de Sant Sebastià; la inoblidable Festa de l' Arbre Fruiter; les grans Carreres internacionals d' automóvils; el Raid d' Aviació, i tantes i tantes altres millores públiques i festes populars registrades des de dotze anys en aquesta banda, el senyor Mitjans, per lo que es veu, les considera himietats de les que ni tan sols val la pena de parlar-ne.

Tampoc (per ell) té gens ni mica d' importancia, ni és ni sombra de *obra magna*, lo demés que, apart lo esmentat, han pogut lograr els elements de "Acció Administrativa", densà que tenen al seu carrec el govern del poble: la regeneració de la Hisenda comunal, que estava a la bancarrota; la reorganització dels serveis municipals, que 's trobaven desballestadissims; el tallar de soca i arrel abusos, dilapidacions i disbauxes, que eren moneda corrent en la

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

época julianera; i l'haver anat pagant, ademés de lo del día, unes 10.000 pessetes cada any de les 195.965'95 que 's devien a l' entrar a la Casa de la Vila els de "Acció Administrativa"... res de tot això significa pel Sr. Mitjans ni resquicia de *obra magna*, segons declarà en la sessió municipal de la setmana passada, encara que 'l Sr. Querol ja 's cuydà de demostrarli lo contrari.

Ara bé; en la sessió municipal de aquesta setmana — i aquest es l'altre fet que convé tenirse en compte—el Sr. Julià va fer saver als seus companys de Consistori que ell havía anat a trovar als negociants en *adoquins*, per a enterarse — com si diguessim — de com anava tot aquest *negoci*...

Es dir: d'una part, En Mitjans demanant la realització de *obras magnas*, i, de pas considerant com *obra magna* l'adoquinament d'algún troç de vía pública; i, de altra part, En Juliá, o sigui el cosí, company i quefe de l'altre, preocupantse amb tota pressa de com "pinta aquest negoci"...

¿Hi hà o no hi hà, doncs, raó, despres de lo que acaba d' exposarse, de relligar les *obras magnas* d' En Mitjans amb els *adoquins* d' En Julià?

Rès de malicies ni suposicions malèvoles; pero la veritat ès que "de més verdes ne maduren", conforme canta l' adagi.

La Mancomunitat

Impresió borsátil sobre l' Empréstit

Fa díes que a la Borsa de Barcelona — que no pel seu caràcter de interinitat, deixa de tenir en son «corro» d' obligacions algunes sessions de negoci i importans transaccions, com abans — es parla com d' una actualitat única, de la suscripció pública anunciada pel dia 15 del prop vinent maig, de 6.619 obligacions de l' Empréstit de la Mancomunitat de Catalunya.

Deixant apart la vibració d' aspecte patriótic que ha despertat l' anunci de la operació per tot Catalunya — com era de preveure, car d' interessos de tot Catalunya es tracta i per a beneficiar a tot Catalunya es treballa en la Mancomunitat d' una faisó constant i impertorbable — la garantía i el tipu d' emisió es pot ben dir que han alçat ràpidament la esperança d' un bon èxit.

El que les obligacions d' aquest Empréstit tingui per garantía els béns i ingresos de la Mancomunitat — lo que constituex i vagi constituint el seu Patrimoni— i tinguin, subsidiariament, la de les quatre Diputacions Catalanes, dóna al capital una seguretat absoluta de la més forta solidesa i responsabilitat.

A més, en aquest segón aspecte de la garantía, hi há un altre factor d' ordre moral que demostra fins a quin punt paternal en l' Estatut es va vetllar ja aleshores pels interessos dels obligacionistes futurs de la Mancomunitat.

En l'Estatut d' aquesta, disposa l' article cinqué que si qualsevol de les quatre provincies (després de l' acord de la Diputació corresponent en dugues sessions extraordinaries convocades amb aquest exclusiu objecte, amb l'interval d' un any de l' una a l' altra i celebrada la segona després d' una renovació bienal de les Diputacions i de ser aprovat el dit acord pel Consell de Ministres o per les Corts, segons regeixi la Mancomunitat serveis concentrats de les Diputacions o delegats de l' Estat) arribés a separarse de la Mancomunitat, restaría obligada a contribuir, fins a sa completa amortització, al servei per interessos i amortització del dit Empréstit en la proporció en que hagués contribuit al presupost de la Mancomunitat durant el darrer any que n' hagués format part.

Fins aquí el que fa referencia a la sòlida garantía oferta al capital esmerçat.

Pel que toca al tipu d' emissió — 85 per 100 — de les 6.619 obligacions ofertes, cal reconèixer noblement que ha presidit a la fixació del dit tipu una exacta apreciació de la realitat del moment borsàtil, i una serena i digna consideració, no sols al valor nou que demana son lloc en la cotització sinó als demés seriosos interessos creats en paper de renda que integren la contemporánia Borsa de Barcelona.

Uns enters més alt, i hauría pogut semblar una utopia o una crida a un romanticisme patriòtic per a cubrir la suscripció. Uns enters més baix, hi hauria mostrat una certa feblesa i constituit un perjudici pels altres valors germans entre 'ls quals s' han de moure amb vida popular, amiga i propia, les noves obligacions de la Mancomunitat.

Les coses tenen el seu preu, no sols per llur valor, sinó pel moment en que són ofertes. Apartantse d' aquí el ser el preu més alt o més baix ofereix els mateixos inconvenients i els meteixos perjudicis, i trobén la mateixa fredor de contacte al ser posades en la vida de les mans del públic.

L' aprecició d' aquest preu i d' aquest moment ha estat, per lo que fa referencia a la suscripció, un molt gran acert de la psicología del mercat del diner catalá, i per això ha trobat, unànim l' elogi i des del primer moment ben franca la disposió.

Un quatre i mig per cent a 85, fa un 5'294. El ser dites obligacions amortizables per sorteigs semestrals a la par (500 pessetes), aumenta aquest interés amb la prima d' amortització. Veritat que si afinem la cosa als ulls del suscriptor amb el valor de la prima de amortització, també deurfem calcularli la disminúció dels impostos sobre la renda, ja que és tan lògic que les obligacions siguin amortitzables com, obeint al principi jurídic, ho és que cada hú tributi segons sos cabals o riquesa.

La garantía és, doncs, extraordinaria, semblant a la d' un Estat administratiu; l' interés que s' ofereix és, dignament, el que reclama al moment actual, car s' ha volgut del diner catalá una noblesa d' actitut i no un esforç patriòtic, i la distribució de l' Empréstit en obres i serveis públics és feta amb una savia ponderació reproductiva.

Tenim, doncs, resumint, al davant de la Borsa, que és la porta, avui un xic polsosa, de la vida econòmica catalana, un valor nou, de falagueres realitats i d' il·limitades esperances.

Diríem que arriba com un hoste, sinó poguessim dir que arriba com un fill; i arriba amb una sana impressió de terra que 's remou, de camps que 's creuen de camins i carreteres de pobles que 's criden i s' acosten, de remors de salts d' aigua i regaments.

Acompanyat d' aquest remolí de vida entra a la Borsa, — a la casa convalescenta — ni tímit, ni altaner, sinó afectuós, digne i confiat.

Això, per més que sembli literatura, és la realitat i l' impressió del moment, feta figura, com ho és que la gent de Borsa — que sempre s' ha distingit per una fina intuició que a voltes cristallitza de les més oposades opinions i de les més diverses conveniencies —, coneix que les obligacions de la Mancomunitat de Catalunya seràn un gran clement, i fins i tot, anys a venir, quan aumenti la circulació amb les altres suscripcions d' aquest Empréstit, seràn una de les cotitzacions diaries més nodrides i populars de la Borsa de Barcelona.

I aquesta impressió de ço que espera la Borsa de les obligacions de la Mancomunitat de Catalunya, la veiem tan clara i incontestable, que la diem ponsanthi o exposanthi la reputació que poguem haver merescut de conexeidors de la manera de ser del mercat borsátil de Barcelona, i fins i tot el petit orgull d' escriptors descobridors dels estats d' ànim col·lectius.

R. SURIÑACH SENTÍES

«La Veu de Catalunya»

De Agricultura

Curs breu intensiu d' Enologia

En l'Estació Enológica de Vilafranca del Penedès i per la Secció d'Ensenyances especialitzades de Viticultura i Enología, creada per Reial decret de 23 de Maig de 1913, es donará un Curs breu intensiu de Enología, per a viti-vinicultors, criadors i comerciants de vins que no poguent ausentarse per molts díes de llur residencia, desitgin, no obstant, perfeccionar llurs coneixements aprenent i practicant en curt espai de temps els principis i moderns procediments d' aquesta ciencia.

La duració d'aquest curs será de 10 díes consecutius, començant el 7 de Juny próxim. Es destinaràn vuit hores de cada dia laborable a aquesta ensenyança, distribuídes en conferencies teórico - pràctiques, exercicis de degustació metódica de vins, práctiques de análisis comercials dels meteixos, avui dia indispensables tant al productor com al negociant, pràctiques de bodega i visites a les més importants instalacions particulars vinícoles d' aquesta vila i de les poblacions veines.

Per a assistir a dit Curs deurá solicitarse del director de l' Establiment abans del 25 de Maig mitjansant simple carta, en la que l'interessat indicará el nom i lloc de residencia, edat, si és viti-vinicultor, elaborador o comerciant en vins i si posseeix estudis especials en la materia o algun títol académic : aquests datos i altres que es creguin convenients deurán ferse constar a fi de disposar agrupacions dels alumnes que 's troben en condicions de capacitat análogues per a certes práctiques que es realitzaràn colectivament.

El nombre de places será limitat; se remetrá gratuitament a qui ho soliciti un follet ilustrat contenint el reglament, els programes i demés antecedents sobre aquests cursos.

La Puput

Déu va darli una corona
com per gracia, de segú;
car la dú sols una estona
i això encare, quan la dú.

Pot estarne satisfeta
fent de reina... curts moments;
mes, per durla una estoneta
boi val més no durla gens.

Reparèu quan se la posa :
Ja vol tota una virtut!
quan s'adorm o quan resposa,
o quan vol cridar : Pu-put!...

Perque amb tot i'l bell plomatge
amb que mostra 'l cos guarnit,
no sab pas altre llenguatge
que fer sempre el meteix crit.

Francament, per esser reina
és molt poc lo qu'ella sab...
i per fer tan mala feina
no cal durhi flocs al cap!

Oh, i a mes; si bé's repara,
tant tirársela endavant,
no's coneix poc, ai la mare,
que li ve un xic massa gran...

. . . . . .

Ço que dic de l'Alubilla (1)
fins pels homes té ses lleis;
sembla cosa molt senzilla
i pot dirse d'alguns reis;

puig molts cops la reialesa
se li assenta a un rei tan bé,
que si ho hem de dí amb franquesa
boi no sab que n'ha de fé :

I no cal portar corona
quan no s'ha ben merescut :
Com l' ocell... per una estona,
o no més per dir : Pu-put...

EMILI

(1) Nom castellà de la Puput.

Dels vells i dels joves

Parlèmne d' aquest tòpich posat ara enrenou entre la gent lletraferida de la nostra terra, d' aquest mirallet de caçar... ignocents que han fet bellugar fins alguns que tenen responsabilitat moral, y, ademés de responsabilitat, prous anys per dexar de voler ser joves y per capir l' acció disolvent d' un sofisma semblant.

De joves y de vells, en lo sentit en que's vol presentar aquestes paraules, n' hi hà de totes edats y n' hi ha hagut sempre y a tot arreu. Ara, precisament, fa una temporada, que, en lo que toca a literatura catalana, semblen més vells los joves que 'ls que passen de sexanta anys. Creyem que no hi hà necessitat d' exemples : n' hi hà prou ab saber qu' avuy quasi podem dir que no tenim humoristes. Ara fem... cultura (?).

Però hi hà més. ¿Què guanyen los joves menyspreuant als vells? ¿Creuen poder tirar a terra ab les seves diatribes los prestigis dels vells literats catalans? Els hi serà més fácil conseguir aquesta finalitat fent obres superiors a les dels literats vells, que perdent lo temps despreciant les que van fer aquells, que, bones o dolentes, van férloshi 'l prestigi que avuy tenen sos autors.

La despectiva actitut dels joves envers los vells no fa adelantar ni un sol dia la actuació d' aquells. Es tan sols un entre banch per l' avenç colectiu, una obcecació y una falta de respecte.

¿Han pensat alguna vegada 'ls joves, la pèrdua de força que representa per la nostra nacionalisació la falta d' agermanament entre una generació y una altra generació, la manca d' encadenament entre lo fet pels nostres passats, lo que fem nosaltres y lo que faràn los nostres fills, aquesta acció tan individual sense solució de continuitat, que desgraciadament es lo que caracterisa a la nostra terra?

¿Hi han reflexionat alguna volta, tant los joves com los vells, en lo molt que podría ferse si les iniciatives dels joves prenguessin com a base de la seva actuació lo fet pels vells, y si aquests, a la seva hora, sabessin inculcar a les generacions que 'ls seguexen tota aquella prudencia y tota aquella estimació per les coses de casa, suficient per matar les ambicions y les impaciencies que ara barroerament los enceguen?

A la torrentera, una força esbojarrada també com la joventut, la naturalesa la domina ab esqueys de roca y giragonces de xaragall, ab revellides soques y ab l'arrelúm de les planest, y per lley natural també, aquí y a tot arreu, són los anys, la experiencia y la reflexió dels vells, los que fan resclosa a les impetuositats de la joventut, que, com la torrentera, salta y brinca y s' esvalota, atropellantho tot con una força cega, fins que, com ella, arriba al plà de la vida y, mansament, segueix lo curs de la riera, y d' aquesta al riu, fins arribar a la mar, hont les seves aygues, ahir turbulentes y agitades, s' encomanen aquella dolça serenitat d' aquesta mar nostra mediterrània, tan jova y tan vella, tan ecuànim y tan simbòlica alhora: la eterna enamorada dels joves poetes.

Ni 'ls vells donchs, deuen oblidarse may del cumpliment dels debers a que venen obligats pel seu nom ab la seva patria ni 'ls joves faràn rès de profit seguint pel camí del menyspreu y de la desconsideció de tot lo fet abans d' ells; realitat aquesta, mal que pesi als joves, que té un cert estat de dret en la opinió pública, que no han pogut anular may, ni esborrarán ara tampoch les intemperancies y 'ls desvergonyiments d' una part de la joventut actual, revellida y tocada d' avaricia qu'es una desgracia.

De la falta d' enllaçament de lo fet per les diverses generacions catalanes, creyem que ve tota la decadencia de la nostra patria. ¿Arribarém un dia a esmenarnos?

JOSEP ALEMANY Y BORRÁS

Lo què és la Patria

Déu sol domina, per sa santedat y per la soberanía de son imperi, tots los interessos y totes les voluntats.

Afirmar la necessitat absoluta de subordinarho tot al dret de la justicia, al ordre, a la veritat, és afirmar implicitament a Déu.

Y quan nostres humils soldats, a qui felicitavam per son heroisme, nos responían modestament: «No hem fet mes que cumplir ab nostre deber, l' honor ho exigía», expressavan a sa manera lo carácter religiós del seu patriotisme.

¿Qui hi há que no sente que 'l patriotisme es sagrat y que un atentat a la dignitat nacional és una especie de profanació sacrílega?

Me preguntava un oficial d' Estat Major, fa poch, si 'l soldat que cau al servey de una causa justa (y la nostra ho és indubtablement) es un màrtyr.

En lo sentit rigorós y teològich de la paraula, nó; lo soldat no es un mártyr, perque mort ab les armes a la má, en tant que' l mártyr se entrega indefens a la violencia de sos botxins.

Pero si 'm preguntau lo que penso de la eterna salvació de un valent, que dona conscientment sa vida en defensa del honor de sa Patria y per vindicar la justicia violada, no vacilo en contestar que, sense cap dupte, Jesucrist premía l' heroisme militar y que la mort acceptada cristianament assegura al soldat la salvació de la seva ánima.

«No pot haverhi major proba d' amor— diu Nostre Senyor — com la del qui dona la seva vida pels seus amichs.»

Lo soldat que mor per salvar a sos germans, per protegir les llars y 'ls altars de la Patria, realisa aquesta forma superior de la caritat. No tindrá tal volta, ho comprench, sotmés a un análisis depurat, lo valor moral de son sacrifici; pero ¿será precís creure que Deu exigeix del valent, amarat en l'art de la lluyta les metódiques reflexions del teólech o del moralista?

Mares cristianes, estigueu força orgulloses dels vostres fills. De tots nostres dolors lo que ns afligeix a vosaltres és potser lo més digne de compassió Me sembla que 'us estich veyent de dol, pero a peu dret, al costat de la Verge dels Dolors, y al peu de la Creu. Deixau que'us oferim les nostres felicitacions ensemps que' l nostre pésam. Tots los nostres héroes no figuran pas en l' ordre del dia de nostres exercits, pero creyem tenir fundades esperances de que han merescut la corona inmortal que cenyeix lo front dels escullits. Perque és tal la virtut de un acte de caritat perfecta, que 's basta per borrar una vida entera de pecat. Deu ser pera tots un consol cristiá pensar que aquells, no sols dels nostres, sino de qualsevol dels exércits beligerants, que de bona fe obeheixen a la disciplina de sos quefes, en servey de una causa que estiman justa, poden beneficiar de la virtut moral de son sacrifici.

¿Y quants no hi há entre eixos jovens de vint anys que haurían tal volta tingut lo valor de viure be, y en lo entusiasme patriótich se senten valerosos per ben morir? Nó es cert, germans meus, que Déu posseheix la art suprem de unir la misericordia y la sabiduría a la justicia, y no reconeixereu que si la guerra és per nostra vida terrena un assot, qual força destructora podem dificilment calcular, es, al propi temps, per les ánimes un factor de expiació, una palanca que les ajuda a assolir les altures del patriotisme y de la abnegació cristiana?

L' ARQUEBISBE DE MALINES

Secció Oficial

Caixa Municipal

Entrades i surtides : Janer de 1915

INGRESSOS

	Pésssetes
Existencia en efectiu de 1914	7435,46
Joan Esteba, Administrador de l'arbitri de Matança, recaudació d'aquest mes	577,25
Andreu Subirachs, representant de l' Ajuntament a Barcelona, interessos d'una lámina de Propis	34,60
Joan Esteba i Bertràn, Administrador de l'Impost de Consums, recaudació obtinguda per dit concepte en aquest mes. . .	4034,67
Total d' ingresos	12.081,98

GASTOS

Als empleats municipals, sos habers de Janer :	752,40
B. Vidal, compte de lampista en el segón semestre de 1914. .	280,10
M. Bertrán, compte de manyá en el segón semestre de 1914. .	90,75
Roig Hnos., S. en C., compte per tuberíes	27,55
L. Montserrat, compte per materials de construcció 1914 .	4,50
J. Bartés, treball de donar corda al rellotge en Janer	15,—
J. Bartés, materials pel rellotge	15,—
Secretari Municipal, gastos de ingrés en caixa dels joves del Reemplaç de 1914	88,—
Al meteix, compte de viatges a Barcelona a utilitat Municipi .	30,—
B. Ferret, llimpiesa de les Oficines Municipals, mes de Janer.	7,50
J. Matas, sos treballs de Oficina en aquest mes.	65 —
A. de Serra, sos treballs de copistería en aquest mes . . .	41,65
J. Plana; llimpiesa de l'Escorxador, mes de Janer	41,65
E. Marcè, retribució mensual per l'ensenyança gratuíta en l' Escola per a noies	25,—
C. Barrachina, retribució com a Instructora en l' Escola per a noies.	35,—
Angel Martinez, subvenció del mes actual corresponent a la plaça d'auxiliar de l'Escola per a nois	41,65
R. Llopart, pel lloguer de l' edifici per a Escoles.	65,—
A. Milá, per 36 senalles per a la Brigada Municipal	11,50
B. Ferret Ortiz, tres comptes de jornals en aquest mes . . .	145,—
Joan Esteba i Bertrán, Administrador de Consums, el 8 i mitg per 100 de la recaudació com a gastos de Administració en aquest mes.	392,01
Al President de la Comissió de Governació, pels bonos de pa arroç i carn repartits als pobres de la població en les passades festes de Nadal . . .	100,—
M. Girona, per enterrar animals morts, en el passat istiu . .	4,—
Total de gastos	2.278,26

RESÚM

Ingresos . . .	12.081,98 ptes.
Gastos. . . .	2.278.26 »
Sobrant per a Febrer.	9.803,72 pes.

Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis

Sessions de l' Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 30

Va celebrarse de segona convocatoria, baix la presidencia de l'Alcalde, don Pere Carbonell Mestre, i amb assistencia dels regidors senyors Querol, Parera, Carbonell Soler, Selva, Juliá, Mitjans i Bosch.

Llegida i aprovada l'acta de l'anterior sessió, es dona lectura a una carta del Centre Administratiu «Subirachs», de Barcelona, interessant l'abono del premi del 1 per 100 que li correspòn per la formació dels padrons de cédules de 1911 a 1914. Se acorda de conformitat.

Se aprova un compte de 44 pessetes, de don Gregori Mirabent, per materials de construcció, i altres varis per diferents conceptes; fent amb tal motiu el senyor Julià les manifestacions de costum respecte a alguns d' ells, i contestantli el senyor Querol lo que ja és de rigor sempre que tal cas es presenta.

Llegida una instancia firmada per don Joàn Arias Vidal, en la que aquest senyor, després d' exposar que ha fix t la seva residencia en aquesta vila i que, ademés, reuneix les circumstancies legals que pel cas precisen, demana se l'inclogui en el padró de veins de Sitges; el Consistori acorda accedir a lo solicitat.

Despatxats els assumptes compresos en l'ordre del dia, el senyor Parera manifesta que, malgrat la seva intenció de fer renovar, des de ja fa temps, varies de les pedres que formen les passeres existents en alguns carrers, per ara no havía pogut lograrho, degut a que el ùnic picapedrer que hi ha en aquesta vila i que és qui sempre havía efectuat tals treballs, actualment es troba imposibilitat d' executarlos; per lo que, en vista de lo exposat, demana al Consistori que resolgui respecte a l' assumpte; acordantse que tal trevall s' encarregui aont es consideri més convenient.

A continuació el senyor Juliá explica el resultat de les gestions que en la sessió anterior, i sense que ningú li demamés, sinó com un comissionista qualsevol, ell meteix va brindarse a practicar, per a saver els preus que l' adoquinat costaría a l' Ajuntament; donant-se'n aquèst per enterat, sense preocuparse ni molt menos de lo que 'ls comissionistes puguin percibir pel seu treball.

Seguidament el senyor Mitjans, que des de que en la sessió anterior pronunciá aquell despampanant discurs sobre *obres magnes*, no sembla sinó que tingui ganes de que se inauguri una temporada baladrera en la que ell pugui lluir les seves facultats declamatories, que tanta hilaritat desperten als oients, comença a intentar mortificar a la Presidencia, i en vista del fracás dels seus propósits, doncs el senyor Alcalde el deixa boca-badant, allavors és decideix a provar fortuna amb el senyor Parera; mes aquèst, que, tampoc, com aquèll, es manco ni molt menos, li torna la pilota, demostrantli que sab ont té la mà dreta i que de llisons de certa classe ni ara ni mai el senyor Mitjans podrà donarhi.

El senyor Carbonell Soler, intervé en la contenda, aprofitant la ocasió per a posar de relleu l'activitat, zel i desinterès amb que 'l senyor Parera desempenya el càrrec de President de la Comissió de Obres i Ornat, amb lo que 's pot dir està de conformitat tot el poble, excepte el senyor Mitjans.

Es tracta de algun altre assumpte d'importancia relativa i se aixeca la sessió aproximadement al cap d' una hora de començada.

Caramelles a Cuba

Lletres de les que amb música del mestre Magí Carbonell i Riqua l cantá enguany l' «Orfeó Catalunya»

ENTRADA

L' alegre sò de les campanes
ens anuncia la nit d' amor
i acoblant les caremelles
arreu escampen dolços remors.

Del rossinyol la seva harmonía
voldríem apendre dictantnos el cor
perque amb ses notes d' ardenta alegría
t' esplicaría més be nostre amor.

I tu al compendre-ho, nena galana,
lo teu cor verge del goig del amor
arreviuría agradoses esperances
guardant de la Pascua dolcíssims recorts.

AMERICANA

Jo t' oviro nena hermosa
entre els pins vora la mar
encisera i voluptuosa
amb tos ulls de dolç mirar.

Ta caballera sedosa
amb grans rulls com blat daurat
els llavis com dos roselles
que conviden a besar.

Prou mon cor d' amor encès
amorós t' adoraría:
si apropet meu te tingués
quín gran goig per mi seria!

Te diría que l' amor
amb ufanosa florida
fa reviure en eixa nit
el goig d' una nova vida.

Jo contemplo an els teus ulls
senyals de promeses belles
del amor quin primer esclat
t' han portat les caramelles.

SALVADOR OLIVELLA CARRERAS

Dietari de la vila

DISSAPTE

Amics nostres ens donen la bona nova de trobarse ja en el seu despatx quasi restablert de l' accident que sofrí a Sigüenza retornant de Madrid amb el exprès, el digne diputat a Corts per aquest Districte, nostre particular amic don Josep Bertràn i Músitu, a qui coralment felicitem per son ràpid millorament.

† En la Iglesia Parroquial es celebren funerals per a l' etern descans de la que fou apreciable i bondadosa compatricia donya Josepa Llopart i Ferret, viuda de Rosés.

Tant en ells com en l' acte de l'enterro, es mostraren les generals simpatíes que en vida gosá la finada i l'apreciable familia Rosés i Llopart, a la qual, com també al seu germà i distingit amic nostre don Rafel Llopart, reiterem nostre més sentit pèsam.

† Reb sepultura el cadavre del nen de tres mesos Francisco Cano Vergés, a quins desconsolats pare, avis i demés familia els acompanyem en la pena que amb tal motiu els afligeix.

*** El Pare Recolons, en el penúltim sermó dels del Septenari a Sant Josep, desenrotllá eloqüentment el tema: «El treball i les tribulacions humanes».

DIUMENGE

A la tarda, i davant bastanta concorrencia malgrat el temps gens bonancible que regna, en el camp d' sports de la Ribera se celebra un partit de football entre els primers *teams* del club *Mutual F. C.* de Vilafranca i el *Racing F. C.* d' aquesta vila.

A la hora senyalada s' alinien els dos *teams* en la forma següent: *Mutual*: Grases; Isart i Bonet; Sellarés, Regull i Piñol; i Huguet, Cuscó, Arnet, Paulino i Robreño. *Racing*: Marcé; Usada i Benazet (M.); Urgell, Llopis i Sabater (J.); i Pérez, Mariné, Batlle, Benazet (F.) i Sabater. Actúa de *referée* en Joan III.

En la primera part del partit, mercès al fort vent que regna en aquesta hora, logra el *Mutual* forçar per dúgues vegades la porta dels seus contraris. En la segona part se canvía de terreny. El vent ha encalmat. Ambdós *teams* lluiten vigorosament, no logrant forçar la porta cap de les dues parts combatents. Amb tot, domina en aquest últim temps el *team* sigetà, posant en perill constant la porta contraria.

El resultat del partit és de 2 goals a 0 a favor del *Mutual* de Vilafranca.

*** En la Iglesia Parroquial té lloc a les vuit del matí missa de comunio general com a termenació del Septenari a Sant Josep. Feu la plàtica preparatoria el reverent P. Recolons, sentidíssima com tots els seus parlaments.

S'administrà la Sagrada Forma a uns tres cents fidels de ambdós sexes.

A la tarda tingué lloc la última de les funcions dedicades al gloriós Patriarca, estant la iglesia plena de gom a gom com poques vegades s'hagi vist, siguent insuficient l' espai en les amples naus i tribunes.

L' interessantíssim tema escullit pel Pare Recolons en son últim sermó va versar sobre «La Familia», i elocuentment el desenrotllá amb la clarividencia propia de la fama que com a orador sagrat té ben guanyada. Acabà felicitant als organitzadors del Septenari que tant es desvetllen per al major esplendor del culte.

*** En el cine del Prado es projecta, entre altres, la película «El recuerdo del otro», el paper de quina protagonista està confiat a la delicada i genial artista Lyda Borelli.

DILLUNS

El mestre restaurador senyor Cuyàs comença la seva tasca en el retaule que ha de lluir com a altar major en la nova Capella del nou Hospital, qual meritoria obra mereix les més grans lloances, així dels que s' interessen per la gloria del culte, com dels que troben satisfacció per la salvació d'una obra d' art de mérit reconegut.

*** Des de la vetlla anterior en que'l esdevingué plujosa, ha continuat tota la nit caiguentue pausada i abundosament tot el matí fins al migdía, enfondintse, per lo tant, la sió un bon xic, que's considera suficient per a la salvació dels sembrats i de les vinyes, quines humitats fa que recordem als pagesos la necessitat de sulfatar les vinyes a temps perapprevenirles convenientment contra la plaga del mildew.

DIMARS

Es montada la trona en la Capella del nou Hospital, la qual, guardant armonía amb la barana del Chor i glories del claustre interior, produeix un bell colp de vista.

*** Es veuen en nostra platja bon nombre de barques de platges forasteres que's dediquen a la pesca de la sardina.

DIMECRES

Aquest matí té lloc l' enterro i funerals de la que fou en vida bona i estimada compatricia donya Teresa Domingo i Poch de Ferret, morta air als cinquanta tres anys d'edat.

En dits luctuosos actes es patentisareu l'estima de que gosava la finada i sa apreciable familia, a la qual, des de aquestes columnes, testimoniem nostre més sincer pèsam.

DIJOUS

L'Ilm. Ajuntament celebra sessió de segona convocatoria, la ressenya de la qual va en altre lloc d'aquesta edició.

*** Es procedeix al montatge del rellotge públic que 'l propietari del nou edifici del Cap de la Vila, nostre particular amic don Bartomèu Carbonell Musons, ha fet colocar exprofés a la torre aixecada de la susdita casa en la cantonada del carrer Major, per a servei del públic, segons ens informen, será visible de nit, començant ja a funcionar el diumenge próxim.

Ens plau felicitar a l' amic Carbonell per la important millora que dita instalació representa, doncs en un lloc tan cèntric i concorregut com és el Cap de la Vila será d'una gran utilitat, molt principalment per als que tenen d' acudir al treball, i esser aquest el lloc preferent d'espera.

DIVENDRES

A la nit, pera solemnisar la vigilia del primer de Maig, les societats obreres celebran a la «Casa del Poble» una vetlla literari-musical.

En dit acte es llegeixen varies poesíes i altres trevalls literaris, i la banda del «Retiro», dirigida pel mestre Sr. Monserrat, executa algunes composicions; siguent tothom molt aplaudit.

La vetllada acaba amb la interpretació de «La Internacional» per la esmentada banda de música.

Roses d' Abril

Les roses blanques d' Abril totes hi són enguany a grans pomells. No han tingut d' enjoyar sortosament cap joventut.

...Pero elles, sensibles al sentiment humá, anirán desfullantse, oferint la seva floració an aquells éssers que passaren aprop nostre, allunyantse amb la visió optimista de una terra que, per sòrt seva, no arribaren a capir pogués ésser tan egoista i tan perversa.

NESTOR

Noves varies

Nostre distingit amic el Director de la Estació Enológica de Vilafranca del Penadès, D. Cristófal Mestres i Artigas, ilustre fill de la veina població de Sant Pere ne Ribas, es troba ja bastant restablert de les ferides que díes passats va ocasionarse en el bras esquerra a consecuencia d' una falsa maniobra efectuada per l' automòvil de la seva propietat.

Pel propi senyor ha sigut demanada la mà de la simpática senyoreta D.ª Adelina Trabal, filla de una de les més distingides families de Vilafranca.

No cal dir que tant per l' una cosa com per l' altre BALUART DE SITGES transmet al senyor Mestres la seva enhorabona.

*

Acaba d' ésser nomenat conceller del Suprem de Guerra i Marina nostre amic el general D. Manel Ruiz Rañoy, que actualment mana la novena divisió (Zaragoza) i que durant alguns anys fou Quefe del Somatents de Catalunya.

El senyor Ruiz Rañoy gosa de moltes relacions en aquesta comarca, degut a que, apart d' ésser casat amb una senyora filla d' una familia de Vilanova, en dita població ha residit bastantes temporades, com també a Vilafranca, a quina caixa de de Recluta pertenesqué durant molts anys i en ocasió d' ostentar el grau de Tinent coronel de la escala de Reserva.

*

Pera demà diumenge, tenen anunciada una excursió a aquesta vila uns trenta individuus perteneixents a l' «Associació de Magatzemistes de Fusta», de Barcelona; i el dilluns pròxim uns seixanta pertenexents al «Foment de la Polletería», de la propia capital.

Uns i altres, als que 'ls desitjem una felís estada, s' hostatjarán a l' Hotel Subur.

Avís als agricultors:

Sofre refinat 99 per 100 de puresa
Sulfat de coure inglés 99 per 100.

Se 'n ven en el
Carrer de Jesús, núm. 46, Tenda.

VERDÍLLO

Substitut del SULFAT DE COURE

=DES ACTIU : DES EFICAÇ : DES ECONOMIC=

Arruixa completament els pámpols i els raims

DEPOSITARI A SITGES:

GAUDENCI MIRABENT : Cap-de-la-Vila

CASA · BARNET

Unica en Barcelona que presenta a PRECIOS REDUCIDOS las más altas novedades para señoras en

LANERIA - SEDERIA - LENCERIA - CONFECCIONES - & &

La CASA BARNET llama la atención de las modistas y revendedores respecto a sus novedades y precios.

Teléfono 314

La CASA BARNET presentará constantemente todas las más altas NOVEDADES del pais y del Extranjero.

Puerta del Angel, 6 y 8 · BARCELONA · Puerta del Angel, 6 y 8

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

PASTELERIA de

J. Massó Bruguera

Pasta de mona

especialitat de la casa

Totes les festes es reben encàrrecs

Venda en Barcelona :

Colmado Fortuny

42 : Hospital : 42

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors

y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata

Especialitat en camisas a mida

Maquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A

2'50 pesetas semanales

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Las hay Indutriales, Domésticas Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar recíproca.

Representante en Sitges :

JOSE SELVA : Calle Aygua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA-SINGER

CASA BASTIDA

18, PASEO DE GRACIA, 18 : BARCELONA

Durante la guerra europea la CASA BASTIDA establece unas grandes rebajas de precios en los cuales se beneficiará el 50 por 100, en la Sastrería Norteamericana, con el doble fin de facilitar al público grandes y oportunas ventajas y a la par que poder dar trabajo a nuestros obreros.

TRAGES y ABRIGOS hechos con una perfección compatible con la mejor de medida y con tela de GRAN CHIC estilo inglés.

PRECIOS : los de 30, a 15; los de 40, a 20; y los de 50, a 25 ptas.

Impermeables ingleses desde 25 pesetas.
Gorras inglesas desde 1'45 ptas.
Sombreros ingleses desde 2'95 pesetas.
Camisas clase buena 3 por 5 ptas.
Una docena de cuellos y puños por cinco pesetas.
Zapatos forma americana a 12'95 ptas.
Guantes ingleses a 0'95 ptas.
Trajes interiores desde 2'95 pesetas.
Calcetines media docena 1'95.
Gemelos, alfileres y corbatas al precio que quieran.
Chanclos de goma a 3'95 pesetas.

HORAS DE VENTA : de 9 a 7 y media de la tarde. — — *Variados regalas al comprador según su compra*

SE PERFUMA A QUIEN LO SOLICITE

VINOS de todas clases de cosecha propia

Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans

DESPACHO:

Calle de Aragón, 339, chaflán a Bailén; BARCELONA

Moscatel dulce y seco * Malvasía de Sitges superior

VINOS

Tinto * Clarete — Rosado * Vinagre

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

ELECTRICITAT

Completes instalacions de llum eléctrica, teléfons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc. ▪ Variat assortit de aparells per a electricitat i bombetes marca MARCET (fabricació especial).

Materials de tota classe concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, num. 11 : SITGES (Catalunya)

Devocionaris y llibres propis de Sétmana Santa

Estampes de Primera Comunió

Parelladas, 9 **SITGES** **Telefon 362**

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis